

FÖRGÄTMIGEJ

Livet tar och livet ger...

Man vet aldrig vad som sker.

Du hade inte ens ett namn

Nu har Gud dig i sin famn.

I tio veckor bar jag dej,

tills benen vek sig under mej.

Då valde du att göra slut

på detta liv och komma ut.

Livet blir ej som man tror.

Jag fick inte bli din mor...

Men hjärtat ropar ut till dej:

Mitt lilla barn, förgät mig ej!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camilla Heinonen med Poeter.se id #31162 innehar upphovsrätten